

دفتر اتحادیه اروپا در افغانستان: همگام با دولت افغانستان با فساد مبارزه می‌کنیم

فرانس میکل میلین، نماینده ویژه و رییس هیأت اتحادیه اروپا در افغانستان می‌گوید که فساد همه روزه ثروتمندان را ثروتمندتر و فقیران را فقیرتر می‌کند. او از فساد به عنوان تهدیدی جدی در برابر بقای کشور یاد می‌کند و می‌گوید، این پدیده حتی دستاوردهای یک دهه گذشته را با خطر نابودی روبه‌رو کرده است. آقای میلین حین راه‌اندازی این کمپاین می‌افزاید که دولت به تنهایی از عهده ریشه‌کن کردن این پدیده برآمده نمی‌تواند و هر شهروند باید نقطه پایانی برای ادامه فساد باشد.

صفحه ۶

ناپدید شدن فرمان تقنینی اصلاحات انتخاباتی هشدار فعالان مدنی از حذف نماینده رسانه‌ها از کمیته گزینش

صفحه ۳

اوبه دژوند یوبنستیز اومه عنصر

اوبه دتولو انسانانو او نورو ژوو په ژوند کې ډیر خاص ارزښت لري او یو مهم عنصر گڼل کېږي چې پرته له هغه، ژوند کول نا ممکنه دی. خو پدې مینځ کې دځینلو پاکې اوبه یوه انکارنه منونکې اړتیا ده چې هغه ته نه لاس رسیده دژوند لپاره لوی گواښ وي او دوام به پیله ستونزو سره مخ کړي، نوله همدې امله، تصادفي نه ده چې اوبه یې دژوند کولو یو حیاتي ماده بللې ده. «ملکانو» کلی دلوگرولایت دخوشي ولسوالۍ یو کلی دی چې خلک یې له ډیرې مودې راهیسې دځیناک دپاکو اوبو دبرابرولو په برخه کې له لویې ستونزې سره مخ وو چې دغه ستونزه دخلکودروغتیا په برخه کې دجدې گواښونو لامل هم شوې وه. پدې کلي کې ۸۸ کورنۍ ژوند کوي او دنوموړې ولسوالۍ په ۴ کیلومتري کې پروت دی. ددې کلي اکثره خلک دکرنې او مالدارۍ په کارونو بوخت دي چېپه کرنيزې ځمکې هرکال دوه ځله کري اوغوره حاصلات یې غنم، شولې، می او جواردي. خوڅرنگه چې مو وویل د ملکانو کلي خلکو، پاکو اوبو ته د نه لاس رسي له امله ډیرې ستونزمنې شپې ورځې تیرولې، او داسې ورځ نه وه، چې ماشومان، سپین بیری او نورزیانمنونکي کلیوال له مکروبییناروغیو سره مخ نشیاد ددوی ژوند له گواښ سره مخامخ نه کړي. ددې کلي یو تن اوسیدونکی غلام محمد چې ۳۵ کلن دی او څلور ماشومان لري او دکلي دپراختیایي شورا دنده هم په غاړه لري داسې وویل: «مخکې ددې کلي خلکو خپلې دارتیا وردځیناک پاکې اوبه په ډیروستونزو سره لاسته راوړلېځکه په لومړي گام کې په کلي کې مناسبه څاه نه وه او که چیرې موجوده هم وه، هغه له کلي لرې پرته وه. خلکو به هره ورځ داوبو دراوړلو له پاره لرې واټن واهه اوزیات وخت به په کتار کې ولاړ وو خو هغویته وار ورسپړي. اوبه به یې هم د لوټکې او رسی په وسیله اوکله هم د څرخ په مرسته له څاه نه راویستلې چې دا کار له یوې خوا ښځو او ماشومانو ته ډیرستونزمن وو او له بلې خوا، خلک مجبوروو دیوه غرپ اوبود لاسته راوړلو لپاره خپله ټوله ورځ تیره کړي»

ددې کلي یو تن بل اوسیدونکي ناظرعلي داسې وویل:

«مخکې لدې چې زمونږ کلی دملي پیوستون پروگرام تر پوښښ لاندې راشي، خلکو زیاتې ستونزې درلودې. په کلي کې دځیناک پاکې اوبه نه وې، اکثره خلک به بارن ته سترگې په لاره وه، خو باران وشي او وروسته به یې دباران اوبه په ککړودندونو کې راټولولېچې دهغه ۵۰ سلنه به یې خټې وې. خلکو به لدې اوبو نه داستفادې لپاره یوه موده انتظار ویست خو یې خټې کښیني او وروسته به یې هغه په کوزو کې اچولې او کورته به یې داستفادې له پاره وړلې، ټول پدې پوهیدل چې نوموړې اوبه له روغتیايي پلوه ډاډمنې نه وي او دبیلاییلو ناروغیو لکه اسهال، پیچس اوداسې نور اخته کیدل، خو سره لدې هم مجبور وو ترینه استفاده وکړي.»

له نیکه مرغه د کلیو د بیارغونې اوپراختیا وزارت ددې کلي خلکو مرستې ته وروانگل او کله چې نوموړی کلی دملي پیوستون پروگرام تر پوښښ لاندې راغی، خلک سره راټول شول او خپله شورا یې جوړه کړه. وروسته دپراختیایي پلان په طرح کولو سره، داوبو رسولو شبکې ته چې دخلکو یوه مهمه اړتیا او هیله وه، لومړیتوب ورکړ او په ډیرې خوبۍ سره یې په عملي توگه تطبیق کړه. دادی اوس خلک له ژورو او پاکو څاگانو نه چې له ټولوروغتیایاصولو اوستندرډونو سره سم دي، ترینه گټه اخلي اوپاکې اوبه څښي، لدې امله تر یوه زیاته حده مکروبي ناروغۍ له مینځه تللي دي. دیادونې وړ ده چېپه نوموړې پروژې، ټولټال (۹۶۸۰۰۰) افغانۍ لگښت راغلی چې (۸۸۰۰۰۰) افغانۍ یې دبرنامې ونډه او (۸۸۰۰۰۰) افغانۍ یې دخلکو ونډه ده، بشپړه او گټې اخستني ته وسپارل شوه. اوس خلک په ډیرې هوساینې سره، دخپلو کورونو تر څنگ له پاکو اوبو نه استفاده کوي او نور مجبور ندي چې داوبو دلاسته راوړلو له پاره لرې واټونونه ووهي او خپل وخت ضایع کړي.

دکلیو دبیارغونې اوپراختیا وزارت
دملي پیوستونپروگرام دعامة اړیکو دفتر

احمد عمران

در مجلس تعطیلات ادامه دارد

مجلس این را به خوبی دریافته‌اند و به همین دلیل، شاید در این روزها به جای پرداختن به مسایل حاد کشور، همچنان درگیر مسایل داخلی و زدوبندهای سیاسی‌اند.

یک هفته از کار مجلس نماینده‌گان در کشوری می‌گذرد که روی خط بحران حرکت می‌کند؛ کشوری که هر روز فرزندان خود را در جنگ فرسایشی و تحمیل شده به خاک می‌سپارد و به صورت رنج‌آوری، به سوی ویرانی و تباهی‌های بیشتر پیش می‌رود؛ کشوری که هزاران پناهجوی بی‌پناه در کشورهای مختلف جهان دارد و نان شب و روز خود را از این و آن به گدایی به دست می‌آورد. در چنین کشوری، اعضای مجلس آن در ظرف یک هفته، موفق نشده‌اند که از میان خود چند تن را به عنوان هیأت اداری مجلس انتخاب کنند و به جای وقت گذاشتن به چنین مورد جزئی، هم‌وغم‌شان را متوجه وضعیت کشور سازند.

آیا می‌توان از چنین مجلسی توقع داشت که در راستای منافع ملی و تغییر وضعیت کاری انجام دهد؟

برخی گزارش‌ها می‌رسانند که در جریان انتخابات درون‌پارلمانی بر سر انتخاب اعضای هیأت اداری مجلس، میلیون‌ها افغانی رد و بدل شده است؛ در حالی که اگر به درستی، به وظایف و صلاحیت‌های هیأت اداری توجه شود، این هیأت فقط و فقط تسهیل‌کننده فعالیت‌های مجلس می‌تواند باشد. بدون شک عده‌ی می‌خواهند از این موقعیت‌ها سوءاستفاده کنند و به همین دلیل، کار انتخاب هیأت اداری را چنین با مشکل روبه‌رو کرده‌اند.

افغانستان در میان خون و باروت غوطه‌ور است و آن‌گاه اعضای مجلس، روزها را صرف انتخاب هیأت اداری خود می‌کنند. به نظر می‌رسد که کار مجلس شانزدهم، همان‌گونه که از نظر قانونی پایان یافته است، از نظر ارزشی و اخلاقی نیز پایان یافته تلقی می‌شود. مجلس شانزدهم در آغاز ششمین سال کاری خود، نشان داد که حرفی برای گفتن ندارد و داشتن توقع از چنین مجلسی برای بهبود وضعیت، توفعی غیرمنطقی و بدون پشتوانه است.

امر، عملاً از سوی ریاست جمهوری کشور تعلل صورت گرفت و انتخابات به دلیل عدم اجرایی شدن اصلاحات به تعویق افتاد؛ همان کاری که تا هنوز صورت عملی به خود نگرفته و هر روز در برابر اصلاحات انتخاباتی موانع تازه‌ی ایجاد می‌شود. اگر ریاست جمهوری به موقع کمیسیون اصلاحات انتخاباتی را به وجود می‌آورد و در زمان لازم به پیشنهادهای آن عمل می‌کرد، حالا مجلس نماینده‌گان وارد ششمین سال

برخی گزارش‌ها می‌رسانند که در جریان انتخابات درون‌پارلمانی بر سر انتخاب اعضای هیأت اداری مجلس، میلیون‌ها افغانی رد و بدل شده است؛ در حالی که اگر به درستی، به وظایف و صلاحیت‌های هیأت اداری توجه شود، این هیأت فقط و فقط تسهیل‌کننده فعالیت‌های مجلس می‌تواند باشد. بدون شک عده‌ی می‌خواهند از این موقعیت‌ها سوءاستفاده کنند و به همین دلیل، کار انتخاب هیأت اداری را چنین با مشکل روبه‌رو کرده‌اند.

کاری خود نمی‌شد. طنز تاریخ را ببینید که برخی از اعضای مجلس حتی از حالا خواب سال هفتم و هشتم مجلس نماینده‌گان را می‌بینند. شاید آن‌ها بهتر از ما نسبت به کندکاری و ضیاع وقت رهبران دولت وحدت ملی واقف‌اند که چنین با اطمینان از ادامه کارشان در سال‌های آینده سخن می‌گویند. یکی از این نماینده‌گان به شوخی می‌گفت که «اگر من این دولت را می‌شناسم، تا یک دهه دیگر کار ما در مجلس ضمانت شده است».

این‌ها هرچند سخنان شوخی‌آمیز و مطایبه‌گونه‌اند، ولی در خود حقایق تلخی را نیز نهفته دارند و آن این‌که کار مجلس به این زودی‌ها قرار نیست که سامان پذیرد. اعضای

یک هفته از آغاز ششمین سال کاری مجلس نماینده‌گان می‌گذرد؛ ششمین سالی که از نظر قانونی فقط به یک شوخی شباهت دارد، چون هیچ پایگاه قانونی برای آغاز چنین سالی وجود ندارد. مجلس نماینده‌گان همین لحظه با مشکل بزرگ قانونی روبه‌روست و منهای این‌که اعضای فعلی آن، شش سال پیش در یک انتخابات رای آوردند و وارد مجلس شدند، دیگر هیچ جایگاه قانونی برای ادامه کار آن نمی‌توان تصور کرد.

سال گذشته که باید انتخابات پارلمانی در کشور برگزار می‌شد، به دلایل واهی این کار صورت نگرفت و رییس جمهوری در یک تفاهم سیاسی با اعضای مجلس نماینده‌گان، فرمان ادامه کار مجلس را تا زمان انتخابات بعدی صادر کرد. برخی اعضای مجلس، ادامه کار این نهاد را با توجه به یک ماده قانونی موجه می‌دانند، ولی هستند افراد دیگری که بازم بر مبنای قانون، ادامه کار مجلس را غیرقانونی عنوان می‌کنند.

وقتی می‌گوییم که به «دلایل واهی» کار مجلس ادامه پیدا کرد و انتخابات برگزار نشد، دقیقاً برای آن می‌توان استدلال‌های قانونی صورت داد. همه می‌دانیم که دولت وحدت ملی بر اساس توافق‌نامه سیاسی مشروعیت خود را به دست آورده و اگر در این راستا هر قدر هم که بخواهیم بنیادهای دیگری جست‌وجو کنیم، تیر ما به سنگ خواهد خورد؛ همان کاری را که چند هفته پیش کمیسیون انتخابات با اعلام نتایج انتخابات ریاست جمهوری انجام داد. کمیسیون انتخابات با اعلام نتایج سال گذشته، هیچ تغییری در وضعیت ایجاد کرده نتوانست و تنها تلاشی مذبح‌خانه برای برائت‌تقلب‌های خود خواست به نمایش بگذارد. توافق‌نامه سیاسی که میان دو تیم انتخاباتی امضا شد و در نتیجه آن دولت وحدت ملی شکل گرفت، بر چند مسأله اساسی به عنوان وظایف اصلی آن تأکید کرده است. یکی از این موارد، اصلاحات نظام انتخاباتی و به دنبال آن، برگزاری انتخابات پارلمانی است. این موضوع چیزی نبود که سران دولت از آن بی‌خبر بوده باشند و یا تاریخ برگزاری انتخابات پارلمانی را ندانند. در این

سخن ماندگار

با پاکستان صلح کنید!

طالبان حرف‌شان را در قبال صلح، بارها زده‌اند و مُصرانه بر طبل جنگ کوفته‌اند؛ اما دولت همچنان موضع آنان را «تکتیکی» می‌خواند و از امیدواری‌ها سخن می‌گوید. هنوز به برگزاری نشست‌های چهارجانبه و مذاکره با طالبان، امیدهایی از سوی مقامات وجود دارد و شورای عالی صلح نیز با ترکیب تازه، بر همین اساس عرض اندام کرده است. اما تجارب بی‌شمار نشان داده که حکومت، مسیر رسیدن به صلح از طریق گفت‌وگو را درست انتخاب نکرده و به همین دلیل، ما نمی‌توانیم راهی به صلح و ثبات دریابیم. به این معنا که سخن از صلح با گروه طالبان، بدون صلح با پاکستان، رویا و توهمی بیش نبوده است!

تا زمانی که دولت افغانستان با پاکستان بر سر اختلافات و منازعاتی چون: دیورند، اعتراض و نگرانی اسلام‌آباد بر سر رابطه میان کابل و دهلی، آب‌هایی که از افغانستان به پاکستان سرازیر می‌شوند، روابط تجارتي و اقتصادی میان طرفین و... به تفاهم، توافق و تعامل نرسد، صلح با طالبان نیز محقق نمی‌گردد.

اگر دولت افغانستان بدون حل این اختلافات و منازعات، در صدد دور زدن پاکستان در مذاکرات صلح با طالبان به عنوان مذاکرات بین‌الافغانی باشد، این راه محتوم به شکست است و پاکستان با برتری‌های فراوان نظامی، استخباراتی و سیاسی‌یی که نسبت به ما دارد، می‌تواند تمام فعالیت‌های صلح‌خواهانه را سبوتاژ کند.

مسلم‌ها هیچ توافقی میان توان و ظرفیت‌های افغانستان و پاکستان در نظام بین‌الملل وجود ندارد؛ از این‌رو برخی از تحلیل‌گران با خوش‌باوری می‌گویند که با شکل‌گیری پروژه‌های کلان اقتصادی در منطقه و از طریق افغانستان، و ایجاد منافع اقتصادی نو برای پاکستان در کشور ما، و فشار بر اسلام‌آباد توسط آمریکا، چین و کشورهای غربی؛ سیاست افغانی پاکستان نیز از جنگ به صلح تغییر خواهد کرد و در این صورت، نبود توازن میان دو کشور در جهت تغییر سیاست پاکستان هم به‌نحوی جبران می‌گردد.

اما در یک نگاه ژرف باید گفت که پاکستان هرگز تهدید کابل در مورد تمامیت ارضی و آنچه را که از نظر آن کشور منافع ملی و حیاتی‌اش تلقی می‌شود، با سود اقتصادی معاوضه نمی‌کند. باور به حمایت امریکایی‌ها و غربی‌ها، چینی‌ها و حتا روس‌ها از افغانستان بر سر منازعه دیورند در برابر پاکستان نیز ابداً با عقل سلیم سازگاری ندارد.

اگر دولت‌مردان و حتا نخبه‌گان سیاسی جامعه ما، همچنان در توهم حمایت امریکا و جامعه بین‌المللی از مواضع قبیله‌ی گابل بر سر منازعه دیورند به سر می‌برند، باید به یاد بیاورند که همین خیال محال، باعث تجزید افغانستان توسط دولت‌های غربی و افتادن آن به کام شوروی سابق شد که تا هنوز از تبعات ویرانگر آن رنج می‌بریم.

این درک نادرست از سیاست‌های جهانی، فقط باعث تداوم بی‌ثباتی و جنگ در افغانستان می‌شود که پاکستان با تمام نیرو آن را مدیریت می‌کند.

اما نکته بسیار مهم دیگر در این دیدگاه و تحلیل، این است که صلح با پاکستان جاده یک‌طرفه نیست و نمی‌تواند باشد. صلح میان افغانستان و پاکستان، تفاهم و توافق بر سر حل تمام اختلافات و منازعات موجود میان دو کشور و دو دولت است. در این صلح و در این تفاهم و توافق، هر دو طرف باید از زیادی‌خواهی‌های‌شان انصراف دهند و بر حقوق حقه‌شان در نظام بین‌الملل پای بشارند. تا زمانی که با پاکستان به تفاهم نرسیم و به برخی از نگرانی‌های تقریباً به‌جای آن کشور (مانند مسأله دیورند) پایان ندهیم، به هیچ عنوان پاکستان بار و بنه‌اش را از افغانستان نمی‌بندد و کارخانه‌های طالب‌آفرینی و داعش‌آفرینی‌اش را در آن سوی مرز تعطیل نمی‌کند.

البته «تفاهم با پاکستان» و صلح با آن کشور، به معنای آن نیست که افغانستان به پاکستان تسلیم شود؛ بلکه سخن این است که افغانستان باید آدرس غلط (طالبان) را رها کند و با آدرس اصلی (پاکستان) وارد گفت‌وگو و حل بنیادین معمای صلح شود.

ناپدید شدن فرمان تقنینی اصلاحات انتخاباتی

هشدار از حذف نماینده رسانه‌ها از کمیته گزینش

ناحیه نوری

تلاش‌هایی از سوی حلقاتی در ریاست جمهوری جریان دارد تا نماینده فدراسیون خبرنگاران از کمیته گزینش حذف و به جای آن افراد وابسته به ارگ جای‌گزین شود.

شماری از اعضای نهادهای مدنی و کمیسیون اصلاح نظام انتخاباتی می‌گویند: اگر پای حکومت وارد کمیته گزینش شود، بدون شک ما یک کمیسیون وابسته به حکومت خواهیم داشت که در نتیجه آن برگزاری یک انتخابات شفاف خیالی بیش نخواهد بود.

اما نمایندگان مجلس حذف نماینده رسانه‌ها را از کمیته گزینش مساله بسیار چالش برانگیز نمی‌دانند و به این باور اند که حضور یا عدم حضور نماینده رسانه‌ها تاثیر چندانی بر انتخاب اعضای ارشد کمیسیون‌های انتخاباتی ندارد.

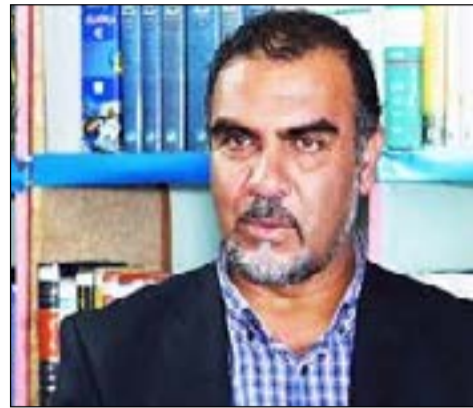
این واکنش‌ها پس از آن ابراز می‌شود که شایعاتی وجود دارد مبنی بر اینکه نماینده فدراسیون رسانه‌ها از کمیته گزینش توسط سوی رییس‌جمهور حذف شده است.

رییس‌جمهور فرمان تقنینی در مورد کمیته گزینش را توشیح کرده، اما گفته می‌شود که دو نفر از اعضای کمیته گزینش حذف و به جای آن دو نفر دیگر معرفی شده‌اند.

صادق‌الله توحیدی معاون کمیسیون اصلاح انتخاباتی، هدف از آوردن افراد حکومتی در ترکیب کمیته گزینش را حذف نماینده فدراسیون رسانه‌های افغانستان عنوان می‌کند.

توحیدی می‌گوید: تلاش‌های بسیار جدی جریان دارد تا نماینده فدراسیون خبرنگاران از کمیته گزینش حذف شود.

به باور وی: اگر در فرمان پنهان شده رییس‌جمهور نماینده رسانه‌ها حذف شده باشد، هدف این است که حلقاتی در درون حکومت در صدد نفوذ در کمیته گزینش اند.

به گفته او: فرمان تقنینی توشیح شده رییس‌جمهور، منتشر نشده، به وزارت عدلیه فرستاده نشده و در اختیار رسانه‌ها قرار نگرفته، تمامی این موارد نشان می‌دهد که حکومت در صدد آوردن تغییرات در کمیته گزینش و حذف نماینده رسانه‌ها اند. توحیدی تاکید کرد: هدف از حذف نماینده رسانه‌ها اعمال نفوذ در انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی‌ها است تا آنچه که خود می‌خواهند به دور از چشم رسانه‌ها انجام دهند.

او آوردن هرگونه تغییر در کمیته گزینش را به هدف نصب افراد حکومتی در کمیسیون‌های انتخابات دانسته و هشدار داد که این گونه اقدامات سبب دلسردی مردم و عدم حضور آنان در انتخابات خواهد شد.

با این حال، عزیز رفیعی رییس مجتمع جامعه مدنی می‌گوید: تلاش‌ها براین بود تا یک کمیته غیر دولتی و بی‌طرف، اعضای کمیسیون‌های انتخاباتی را برگزینند تا انتخابات آینده مانند انتخابات سال پار رای مردم به تمسخر گرفته نشود.

رفیعی افزود: اما زمانیکه حکومت در رأس کمیته گزینش قرار بگیرد، بدون شک از یک طرف بی‌طرفی کمیسیون انتخابات زیر سوال می‌رود و از جانبی اعتماد مردم نسبت به برگزاری انتخابات

بدون تقلب از بین می‌رود. به گفته رییس مجتمع جامعه مدنی: راه‌کار و پیشنهاد کمیسیون اصلاح نظامی انتخاباتی این بوده که افرادی به کمیته گزینش راه پیدا کنند تا بتوانند یک کمیسیون انتخابات مستقل تحویل مردم دهند، اما اگر پای حکومت وارد کمیته گزینش شود، بدون شک ما یک کمیسیون وابسته به دولت را خواهیم داشت.

وی همچنان گفت: در انتخابات سال پار همه شاهد بودند که تعداد رای‌دهنده‌گان یک ولایت بیشتر از نفوس آن بود و اگر بازم پای حکومت در گزینش اعضای کمیسیون‌های انتخابات وارد شود، این قصه دوباره تکرار خواهد شد.

او تاکید کرد: اگر کمیسیون انتخابات نتواند در انتخابات پیش روی یک انتخابات شفاف و بدون تقلب را برگزار کند، مردم دیگر هرگز پای صندوق‌های رای نخواهند رفت و در نتیجه پارلمانی مردمی نیز نخواهیم داشت.

اما محمد رفیق شهیر عضو مجلس نماینده‌گان، حذف نماینده فدراسیون رسانه‌ها را زیاد مایه نگرانی و مهم نمی‌داند.

شهیر به این باور است که در نهایت این حکومت است که تصمیم می‌گیرد چه کسانی را به عنوان

اعضای کمیسیون انتخابات برگزینند. او می‌گوید: اعضای کمیته گزینش صلاحیت تعیین اعضای ارشد کمیسیون‌های انتخاباتی را ندارند و فقط می‌توانند به حکومت افرادی را پیشنهاد کنند و حکومت هم از میان افراد پیشنهاد شده اعضای ارشد کمیسیون‌های انتخاباتی را گزینش خواهد کرد.

این عضو مجلس تاکید کرد: نماینده‌گان نهادهای مدنی می‌توانند از رسانه‌ها نماینده‌گی کنند، زیرا رسانه‌ها اعضای جامعه مدنی اند و عدم حضور نماینده رسانه‌ها مشکلات جدی را ایجاد نمی‌کند. به گفته وی: حضور افراد زیاد در کمیته گزینش تصمیم‌گیری را مشکل می‌سازد، بنابراین شاید حکومت تصمیم گرفته تا دو نفر را حذف کند که به نظر من زیاد مایه‌نگرانی نیست.

این درحالیست که چند پیش کمیته گزینش که متشکل از نماینده‌گان جامعه مدنی، نهادهای ناظر بر انتخابات، نماینده رسانه‌ها و نماینده خدمات ملکی به منظور گزینش اعضای ارشد کمیسیون انتخابات، ایجاد گردیده بود، توسط رییس‌جمهور به همراه بسته پیشنهادی قوانین انتخابات به مجلس فرستاد شد و نماینده‌گان هم این بسته پیشنهادی را با اکثریت آرا کردند.

هشدار معاون اول مجلس به ستون پنجم

هارون مجیدی

مجلس نماینده‌گان پس از سه دوره انتخابات، توانست معاون اول خود را انتخاب کند، اما در انتخاب معاونیت دوم باز هم ناکام ماند.

مجلس نماینده‌گان در چهارمین دور انتخابات درونی خود، توانست با اکثریت آرای نماینده‌گان حاضر ظاهر قدیر را به حیث معاون اول این مجلس انتخاب کند. در دور اول انتخابات دپروز برای گرفتن پست معاونت اول مجلس، محمد صالح سلجوقی و محمد نعیم لالی کاندیدا بودند که آقای سلجوقی با گرفتن ۶۸ رأی تایید و نعیم لالی حمیدزی با گرفتن ۸۹ رأی تایید نتوانستند رأی پنجاه به علاوه یک که ۹۷ رأی بود را بگیرند و در این پست موفق نشدند.

در پست معاونت دوم دپروز پنج نفر هر یک سید اکرام الدین، زهرا توخی زابلی، سیمین بارکزی و شیخ نعمت الله غفاری نامزد بودند که این نامزدان نیز رأی تاییدی‌شان کمتر از ۹۷ رأی بود و موفق نشدند که این پست را بگیرند.

در دور دوم که رقابت میان ظاهر قدیر و همایون همایون برگزار شده بود، آقای قدیر توانست با کسب ۱۳۸ رأی تایید به کرسی معاونیت اول تکیه بزند.

همایون همایون با دریافت ۳۶ رأی تایید از کرسی معاونیت اول باز ماند.

نامزدان پست معاونیت اول حکومت را به مداخله در امور داخلی به ویژه به درازا کشیدن انتخابات هیأت اداری مجلس، متهم کردند.

همایون همایون گفت: رییس‌جمهور و آقای اتمر در امور داخلی مجلس مداخله می‌کردند و هدف من رساندن آقای قدیر به معاونیت بود که رساندیم.

آقای همایون به حکومت هشدار داد که در امور داخلی مجلس مداخله نکند وگرنه با پاسخ محکم اعضای

مجلس روبه‌رو می‌شوند.

ظاهر قدیر نیز در سخنان کوتاهی پس از کسب معاونیت اول مجلس گفت: «می‌خواهم به ستون پنجم اعلام کنم که از همین حالا آماده‌گی بگیرد که نظر نماینده‌گان ملت را تغییر داده نمی‌تواند.»

پیش از این انتقادها از غیر حاضری ظاهر قدیر در میان نماینده‌گان موجود بود، اما آقای قدیر در این مورد افزود: «تعهد می‌کنم که در این دوره غیر حاضری نخواهم کرد؛ در سال گذشته مجبور بودم به خاطر

بعد از مطرح شدن این اتهامات، ریاست جمهوری هیأت حقیقت‌یابی را موظف ساخت تا نتایج تحقیقات خود را به ریاست جمهوری و مردم گزارش دهند که با گذشت چندین ماه هنوز یافته‌های این هیأت با مردم شریک ساخته نشده است.

دور سوم انتخابات درونی مجلس بر سر انتخاب معاونیت دوم نیز به دور چهارم رفت و قرار است این دور میان نعمت الله غفاری و محمد نذیر احمدزی فردا برگزار شود.

در کنار مطرح شدن مداخلات رییس‌جمهور و مشاور شورای امنیت افغانستان در انتخابات هیأت اداری مجلس، برخی از اعضای مجلس گفته‌اند که برای گزینش معاون اول و دوم پول توزیع شده است.

بر اساس اصول وظایف داخلی مجلس، اگر نامزدان برای کسب عضویت هیأت اداری در سه دوره انتخابات، نتوانند پست‌های انتخابی مجلس را از آن خود کنند، دور چهارم رقابت میان نامزدانی که در سه دوره بیشترین درصدی آرا را کسب کرده‌اند، برگزار می‌شود.

بر همین اساس، رقابت فردا به منظور کسب معاونیت دوم مجلس، نذیر احمدزی که در دور اول ۴۷.۲۲ درصد آرا و شیخ نعمت الله غفاری که در دور سوم ۴۴.۹۷ درصد آرا را از آن خود کرده بودند، برگزار خواهد شد.

مجلس نماینده‌گان نزدیک به یک هفته است که در تکمیل کردن اعضای هیأت اداری خود ناکام است.

در دوره‌های قبلی انتخابات درونی مجلس، معاون اول، منشی و نایب منشی مجلس مشخص شده و معاونیت دوم تاکنون مشخص نشده است.

مبارزه با داعش به ننگ‌های بروم و دوباره از همین‌جا علیه داعش اعلام جنگ می‌کنم.»

این بار دوم است که ظاهر قدیر نماینده مردم ننگ‌هار به عنوان معاون اول مجلس انتخاب می‌شود.

آقای قدیر در سال پنجم کاری مجلس نماینده‌گان، حنیف اتمر مشاور شورای امنیت افغانستان را متهم به حمایت از گروه داعش در ننگ‌هار کرده گفت که او اسناد محکمی در این زمینه دارد که با افشای آن حکومت با سقوط روبه‌رو خواهد شد.

بخش نخست

رهبری تغییر

مسعود غلامی

چکیده

در عصر حاضر روند تغییرات و تنوع ابزار مورد استفاده در جریان زنده‌گی، هر روز بیشتر می‌شود. سرعت تغییرات و دگرگونی به حدی است که هیچ‌یک از افراد بشر حتی در یک‌قرن گذشته پیش‌بینی چنین تغییراتی را نمی‌کرد. رقابت جهانی و تجارت رو به رشد جهانی در شرق و غرب، در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه، فضایی به شدت ناپایدار برای تمام کسب‌وکارها ایجاد کرده است. رهبری سنتی در هزاره سوم ادامه حیات نخواهد یافت. اغلب اقدامات تغییر، در عمل شکست خورده‌اند. تغییر استراتژی‌ها، ساختارها و سیستم‌ها کافی نیست. باید تفکری که این استراتژی‌ها و ساختارها را ایجاد می‌کند، تغییر داد. در این مقاله کوشش شده است که با استفاده از نظر صاحب‌نظران علم مدیریت، بحث رهبری تغییر مورد بررسی قرار گیرد.

مقدمه

دنیا به سرعت در حال تغییر است. در حالی که رقابت جنبه جهانی پیدا می‌کند، محیط نامطمین می‌شود. جهانی شدن یکی از مهم‌ترین تغییراتی است که در محیط خارج بیشتر شرکت‌ها رخ می‌دهد. مقصود از جهانی شدن، پیدا کردن دیدگاه جدید یا نگرش درباره روابط با سایر افراد در کشورهای دیگر و توجه کردن به دامنه، شکل، تعدد و پیچیده‌گی روابط سازمان‌هاست که در سراسر مرزهای بین‌المللی وجود دارد.

برای مقابله با این محیط نامطمین و تغییرات مستمر نیاز به افرادی در نقش رهبر به شدت احساس می‌شود. بدیهی است که رهبری سنتی در هزاره سوم ادامه حیات نخواهد یافت و جهان نیازمند رهبران تغییر است. رهبران تغییر برای تغییر ساخته شده‌اند. نقش رهبران در تغییر بسیار برجسته‌تر از آن است که تصور می‌شود. آن‌ها می‌توانند به انسان‌ها کمک کنند تا در بازی در شرایط نامطمین برنده شوند.

این رهبران هستند که با تفکرات منحصر به فرد خود، مزیت رقابتی را برای شرکت به ارمغان می‌آورند. رهبران در عصر جدید به عنوان معلم، طراح و خدمت‌گزار باید به‌طور مستمر تغییر یابند و هویت جدیدی از خود خلق کنند. آن‌ها باید بتوانند به سرعت خود را با شرایط جدید تطبیق داده، گذشته خود را فراموش کنند و نقش‌ها و روابط جدیدی برای خود ترسیم سازند. آن‌ها باید بتوانند تیم‌های کاری و گروه‌های ذی‌نفع متفاوت را به کار گرفته و سبک‌های متفاوت مدیریتی را در آن واحد به کار گیرند.

تمرکز رهبران در عصر جدید بر دارایی‌های معنوی، طراحی آرمانی سازمانی و تغییرات سازمان خواهد بود. در دنیای پر تغییر آینده، رهبری به عنوان مهم‌ترین عنصر محیط کسب‌وکار ظاهر خواهد شد، عرضه آن کم و مهم‌تر از هر چیز دیگر تلقی خواهد گردید. می‌توان نقش و خصوصیت اصلی یک رهبر را تربیت رهبران دیگر در سازمان و توسعه مدیریت برای ایجاد تغییرات در سازمان دانست.

بخش پنجم

جهانی شدن و دیپلماسی فرهنگی

نویسنده: هاروی بی. فاین بام

مترجم: نوذر نظری

یک معافیت فرهنگی که اروپا در صدد آن بود، نبود. علاوه بر امریکا، یازده کشور دیگر هم دسترسی مداوم به بازارهای خود را تضمین کردند. قبل از پیمان نفتا (پیمان تجارت آزاد امریکای شمالی)، پیمان تجارت آزاد کانادا امریکا، حاوی اقداماتی بود که برای سه کشور عضو، امریکا، مکزیک و کانادا اعمال می‌شد و بر طبق آن، تجارت در ابزارها و خدمات فرهنگی محدود می‌شد و هر کشوری که تحت تأثیر این اقدامات قرار می‌گرفت، حق داشت که اقداماتی علیه تأثیر تجاری هم‌ارز آن قانون اعمال دارد.

دفتر نماینده‌گی تجاری امریکا اعلام می‌دارد که دسترسی به بازارهای بین‌المللی برای جبران هزینه‌های بالای تولید الزامی است، در حالی که گاتس انعطاف لازم برای هماهنگ‌سازی نگرانی‌های ویژه فرهنگی

در دوره صدارت بوش پسر، دستورالعمل قانونی تجارت بین‌المللی سال ۲۰۰۱ تدوین شد که هدف آن، دست‌یابی ایالات متحده به تجارت آزاد گسترده‌تر در تمام بخش‌های خدماتی بود. ماده ۸۸ بخش توافق‌نامه عمومی تعرفه و تجارت (گات)، معافیتی را برای تمام تعهدات گات در جایی که یک کشور مرزهای تجاری را در ممنوعیت نگهداری گنجینه‌های تاریخی، هنری یا باستان‌شناختی که برای میراث یک کشور حیاتی‌اند، تحمیل کرده، مد نظر قرار داده است. به علاوه کشورها در ایجاد مانع برای محدود ساختن دسترسی به گنجینه‌های شان آزادند. منازعات اصلی تجارت فرهنگی چیزی را فراهم می‌کنند

(از جمله احتمال مخالفت با بخشی از آن به عنوان مخالفت با کل تعهدات مربوط به آن) را دارد، به روشی غیر تبعیض‌آمیز مانع دولت‌ها برای اعطای خدمات سوبسایدی دیداری و شنیداری و مانع اعطای سوبساید به محصولات خارجی در کنار محصولات داخلی هم نمی‌شود. ایالات متحده می‌گوید که این کشور در جست‌وجوی تعهدات مذاکره‌ای برای بخش دیداری شنیداری است که قوانین تجاری واضح، وابسته و قابل پیش‌بینی را که حساسیت‌های ویژه این بخش را نیز مد نظر قرار می‌دهند، اشاعه می‌دهد.

خط پایین در این جا یک خطر ترکیبی است.

در یک سمت، محتوای دیداری شنیداری تولیدات امریکایی مخاطبان جهان را تصرف کرده است؛ چرا که این مخاطبان آن را دوست دارند. این بخش بدون

که به خدمات دیداری شنیداری و خدمات مربوطه موسوم‌اند و شامل تصاویر متحرک صحنه‌یی، تلویزیون، سرگرمی ویدیویی خانه‌گی و خدمات انتقال و ضبط موسیقی هستند. این یک عرصه تجارت بنیادی است که به مدت طولانی منازعات درازمدتی به خصوص با کانادایی‌ها و اروپاییان به همراه داشته است.

همچنین منازعات تجاری واقعی دیگری در بخش غیر انتفاعی بخش هنر وجود دارد، اگرچه اتحادیه کارگری که موانع مهاجرتی در بخش هنرهای خارجی در حوزه محصولات امریکایی را ترغیب می‌کنند، مانع از استعداد تولیدکننده‌گان امریکایی برای توسعه بهترین محصول ممکن می‌شوند. با پایان دور اورگوته در سال ۱۹۹۵، اتحادیه اروپا از تعهد دسترسی به بازار خود که امریکا در جست‌وجوی آن بود، دست کشید. دور نهایی موافقت‌نامه عمومی خدمات تجاری (گاتس)، حاوی

مرکز دراسات الجزیره

شفیق شقیر

برگردان و اختصار از عربی: سید اسلام دهنمکی

بحث را از فرضیه مشترکات بنیة ایدیولوژیکی تنظیم دولت اسلامی داعش و القاعده آغاز می کنیم؛ هر دو جریان برخاسته از بدنه جریان های جهادی مهاجر - که طیف وسیعی از گروه ها و شخصیت های تمثیل کننده فکر القاعده را در بر می گیرد - می باشد. تنظیم دولت اسلامی داعش جز اشعاب و برآمده گی از بدنه ساختار تنظیمی القاعده، چیز دیگری نیست. تحول طبیعی در القاعده به گونه مغایر با آن، تحولی ست که به کمک آن بدون دست یابی به خصوصیات داعش، می توان چارچوب ایدیولوژی فکر تنظیم دولت اسلامی را ریخت؛ چرا که راهکار عملی تنظیم دولت اسلامی داعش از خصوصیات بر خوردار است که تفاوت ها میان دو گروه را ظاهر می سازد. تنظیم دولت اسلامی توانسته است با تمسک به بعضی عنوان های دینی و جهادی، خود را نسبت به دیگر جریان های جهادی متمایز جلوه داده و قادر به گسترش دایره نفوذ خویش و جذب جنگجویان بی شمار در صف خود شود؛ چیزی که تا کنون القاعده از تحقق آن عاجز بوده است.

برای فهم و درک ایدیولوژی تنظیم دولت اسلامی، برگشت به عوامل و اسباب گذشته - که موجب پیدایش القاعده و مزیت آن نسبت به ده ها جریان جهادی دیگر

در مرحله جهاد افغانستان گردیده بود، قبل از پرداختن به جدال موجود میان تنظیم دولت اسلامی و القاعده، و قبل از کنکاش تفاوت های ایدیولوژی میان دو گروه - لازمی است.

بر اساس همین روش، می توان مراحلی را که جریان های جهادی تا به حال پشت سر گذاشته اند، به سه مرحله تقسیم نمود: مرحله بسیج جهادگران مهاجر، مرحله جهاد جهانی و مرحله امارت ایمن ظواهری. قابل یادآوری است که همه این مراحل به شکل زنجیره ای به هم وصل و در بعد ایدیولوژیک، دارای ویژگی های گوناگون می باشند. پرداختن به این مراحل، غالباً در بحث ریشه یابی ایدیولوژی تنظیم دولت اسلامی داعش کمک می کند.

افغانستان و بسیج برای فرضیه جهاد

دکتر عبدالله عزام، تئوری پرداز «جهاد بین المللی»، اولین مفکر و منظر «جهادگران مهاجر» شناخته می شود. او از بسیج مسلمانان و عرب ها در دهه هشتاد سده گذشته در جهاد افغانستان، هدف ایجاد عمق استراتژیک و پایگاهی جهادی را - که در آینده سکوی پرش به

سوی آزادی فلسطین و رفع ظلم از مسلمانان گردد و به تغییر نظام های عربی و برقراری نظام های وفق «شرع الله» بینجامد - دنبال می نمود.

دعوت از جهادگران مهاجر و لابی گیری عبدالله عزام در جهاد افغانستان، نقطه التقا با خط استراتژی مخالفان گسترش نفوذ و حضور شوروی در افغانستان مثل: ایالات متحده، پاکستان و عربستان سعودی پیدا نمود؛ عربستان سعودی که از آن اسامه بن لادن به حیث تمثیل کننده کانال های «سلفی» وارد عرصه کمک به مردم افغانستان شد. در این جا لازم است بحث صحت و سقم وابسته گی اسامه بن لادن را به جریان «سلفی» بی که آن زمان مطرح بود، در نظر داشت؛ جنبه ای که می تواند نقش آفرینی بخشی از فرهنگ سلفی گری را به حیث تشکیل دهنده اساسات فکر جهادی تفسیر نماید.

موضوع دیگری که در گرایش سلفی گری فکر جهادی نقش آفریند، انتقاد و وسیع اخوان المسلمین مبنی بر این بود که اخوان در حمل سلاح و جهاد به خاطر تغییر نظام های سیاسی به خصوص در مصر و سوریه از خود تردید نشان داده است و همچنان اخوان المسلمین اصلاح نظامی سیاسی را به جای رسیدن مستقیم به خلافت ترجیح می دهد. این بحث به گونه بسیار حاد در تجمعات جهادگران مهاجر در افغانستان و پاکستان که آزادی کافی برای بیان افکار و اظهار معتقدات شان مهیا بود، ادامه پیدا نمود و در این مرحله، فرصت و زمان مناسب، هر دو بر کمال تجارب جهادگران مهاجر افزونند.

مزیت و ویژه گی های زیادی را می توان از این مرحله خلاصه نمود؛ ویژه گی های مهمی که بر مبنای آن، در مراحل بعدی آن چه را که جریان های جهاد جهانی می نامند، پایه گذاری کردند.

بسیج جهادی: ویژه گی این مرحله این است که بسیج جهادگران مهاجر در افغانستان بدون توجه به مقاصد و نیت آن ها، مورد حمایت و رضایت قدرت های منطقه ای و فرا منطقه ای قرار گرفت و از حمایت رسمی بعضی کشورهای عربی نیز برخوردار شد. تهیج جهادگران

عرب و عجم به خاطر الحاق به جهاد افغانستان، در سال ۱۹۸۴ با تأسیس «مکتب الخدمات» در پشاور توسط عبدالله عزام به اوج خود رسید و پس از قتل او در سال ۱۹۸۹ سیر تصاعدی آن توقف نمود.

رهبری فکر جهادی: از موجدات دیرپایی ادامه بسیج جهادی این بود که می بایست «مانیفست جهادی» تدوین شود تا بتواند همه گرداننده گان امور جهاد افغانستان را بدون در نظر داشت اهداف و موقعت آن ها، در محور خود جمع کند؛ موضوعی که عبدالله عزام و بنیان گزاران جریان جهادی هم عصر او خواهان آن بودند. از این جا بود که نظریه شنیدن از علمای حاضر در عرصه جهاد و علمای طرف دار آن، زیر فلسفه «نشسته به مجاهد حق صدور فتوا را ندارد»، شکل گرفت. در واقع این تلاشی بود برای بستن مسیر فتوا و نظریات مخالف. این نظریه، تیغ فکر جهادی را علیه منتقدان برنده تر ساخت.

در عرصه رهبری جهاد، بعد از این که اسامه بن لادن روابط خود را با عربستان قطع نمود و سودان را محل اقامت خود برگزید، موقعت او منحیت رهبر و جانشین عبدالله عزام در میان جهادی های مهاجر تقویت شد، تا این که در سال ۱۹۹۴ از سودان به افغانستان برگشت و ائتلافی را با رهبر طالبان ملا محمد عمر تشکیل داد؛ ائتلافی که باعث شهرت القاعده و تشکیل جبهه جهانی علیه صلیبی ها گردید.

بخش دوم: سقوط کابل و ترور اسامه بن لادن

سقوط نظام صدام حسین در سال ۲۰۰۳ در بغداد - در فاصله زمانی سقوط امارت طالبان در کابل در سال ۲۰۰۱ و ترور اسامه بن لادن در سال ۲۰۱۱ - ساحة جنگ جدیدی را برضد واشنگتن به وجود آورد که با عقب نشینی ارتش ایالات متحده از عراق در سال ۲۰۱۱ و رویارویی مستقیم القاعده با امریکا در این کشور پایان

ریشه های ایدیولوژی تنظیم دولت اسلامی داعش

گرفت.

مهم ترین مزیت های این مرحله، تعدد میدان های فعالیت - یمن، خلیج، عراق و مغرب عربی و تمایل به سوی رویکرد نظامی و عدم اکتفای القاعده به عملیات های کلاسیک امنیتی می باشد؛ بسنده به عملیات های کلاسیک در حالی که فروع القاعده کنترل و تأمین امنیت سرزمین های وسیع در کشورهای مغرب عربی و عراق را در اختیار گرفته بودند، برای رهبران القاعده دیگر توجه پذیر نبود؛ اما در این مرحله حساس، القاعده، کابل مرکز و مرجعی را که در برابر آراء، اجتهادات و منازعات جریان های جهادی عکس العمل نشان می داد، از دست داد. با وجود این که همه جریان های جهادی برخاسته از بدنه فکر القاعده و مفکوره جهاد جهانی بودند، در نتیجه سقوط کابل، دیگر ترجیح دادن فکری نسبت به افکار دیگر و اولی شمردن اجتهادی نسبت به اجتهادات دیگر، متعلق به گروه هایی می شد که در ساحت مختلف تسلط داشتند.

می توان جزم نمود که مهم ترین تحول در سیر تاریخ القاعده در این مرحله، گشودن جهات اساسی و خارج از مراقبت رهبری القاعده - که در شرایط دشوار به سر برده و توان مدیریت مناطق دوردست را از دست داده بود - می باشد. از این جاست که ستاره بنیان گذار اصلی تنظیم دولت اسلامی داعش، ابومصعب زرقاوی «احمد الخلایل» در عراق درخشید و مسیری مخالف القاعده در نحوه تکفیر و عمل برای خود ترسیم نمود. زرقاوی که از نسل دوم جریان جهادی برقاوی به شمار می رفت، در عراق به جا گذاشت که به نظر می رسد بعد از مرگ اسامه بن لادن و صعود ایمن ظواهری به رهبری القاعده، پایه های آن بیشتر استحکام یافت. اسلوب زرقاوی در استفاده مفرط از خشونت، او را شبیه شاخه الجزایری القاعده ساخت که به نظر رهبران القاعده، آمیخته به انحراف و لغزش فکری بود. به نظر بسیاری ها، زرقاوی کلک ششم در بدن القاعده حساب می شود تا تحول طبیعی.

زرقاوی، بدعت ذبح اسرای جنگ، قتل اختطاف شده گان و پخش آن در رسانه ها را به هدف ایجاد رعب و وحشت تقویت نمود و شاید هم اولین شخصی باشد که این روش را در میان جریان های جهادی به دوران انداخت.

در هدف قرار دادن اعضای صحوات (بیداری) اهل سنت و کسی که می خواست به شکلی از اشکال، بخشی از نظام جدید عراق باشد، بر علاوه تنش و نزاع علیه گروه هایی که در جنگ برضد امریکا و دولت عراق او را هم را می می کردند، غلو نمود.

تکفیر شیعه و هدف قرار دادن آن ها در عراق بدون فرق میان ملکی و غیرملکی به بهانه این که بخش عمده نظام جدید عراق را تشکیل می دادند.

زرقاوی به سبب تکفیر شیعه و هدف قرار دادن آن ها و به خاطر کشتار اهل سنت و راه اندازی جنگ علیه فصول های جهادی دیگر به جای تریکز علیه حضور نیرو های خارجی در عراق، مورد نقد رهبران القاعده قرار گرفت.

ناسازگاری تنظیم دولت اسلامی داعش و القاعده

عامل اساسی بی که موجب اعلان جدایی میان القاعده و تنظیم دولت اسلامی گردید، موقوف ایمن ظواهری در مورد اختلاف ابومحمد جولانی و ابوبکر بغدادی می باشد. ایمن ظواهری، ابو محمد جولانی را به امارت سوریه برگزید و صلاحیت عمل تنظیم دولت اسلامی داعش را در عراق محدود ساخت و ابو خالد سوری (محمد بهایا) رفیق و دوست اسامه

بن لادن را مکلف به حل و فصل منازعه بین دو طرف نمود. تنظیم دولت اسلامی این وساطت را رد و ابوخالد را تهدید به مرگ کرد.

از این جا بود که برچسپ زنی و جنگ مشروعیت بین دو طرف آغاز شد. القاعده تنظیم دولت اسلامی داعش را خوارج عصر و «بازمانده های ابن ملجم» توصیف نمود و در مقابل، تنظیم دولت اسلامی از تغییر و چشم پوشی القاعده از ارزش های جهادی سخن رانده و به هدف تجرید القاعده و ایمن ظواهری از مشروعیت، ابوبکر بغدادی را خلیفه دانست.

فشرده ناسازگاری ایدیولوژی میان تنظیم دولت اسلامی و القاعده

القاعده تنظیم دولت اسلامی را متهم به مبالغه در تکفیر نموده و به دلیل این که فقهای تنظیم دولت اسلامی جوانان تازه به دوران رسیده هستند، آن ها را اهل صدور فتوا و استنباط احکام نمی داند.

القاعده بر تنظیم دولت اسلامی اتهام وارد می کند که این گروه عملاً تنظیم های جهادی مخالف خود را به سبب اختلاف نظریات تکفیر می کند و گویی که تنها خود جماعت مسلمان است، اهمیت خون مسلمانان را نادیده گرفته و در جواز قتل مخالفین مسلمان خود، زیاده روی و انحراف اختیار نموده است.

القاعده به این باور است که ابوبکر بغدادی بدون اجماع، خود را تمکین به خلافت نموده است، و بیعتی که با او صورت گرفته، بدون موافقت شورای اهل حل و عقد مسلمانان است و محدود به بعضی اعضای تنظیم دولت اسلامی داعش در عراق می شود. به نظر القاعده، ابوبکر بغدادی آدمی مجهول الهویه است که شرایط فقهی بر خلافت او صدق نمی کند.

تنظیم دولت اسلامی داعش

تنظیم دولت اسلامی می گوید: پذیرفتن ارزش های دموکراسی توسط ایمن ظواهری، کفر غیر قابل تأویل است. ایمن ظواهری از روش مسالمت آمیز انقلاب های عربی در تغییر نظام های سیاسی حمایت نموده و مرتکب عمل کفر آمیز شده است و از استراتژی اخوان المسلمین در تغییر نظام های سیاسی که القاعده از آن بیزار است، پیروی می کند.

اظهار همدردی ایمن ظواهری با محمد مرسی رییس جمهور سابق مصر و عدم تکفیر او منحیت شخصی که تن به کفر دموکراسی داده بود، تنظیم دولت اسلامی به این عقیده است که القاعده اصل دموکراسی را کفر می داند، ولی القاعده به رهبری ایمن ظواهری رهبران اخوان المسلمین را که طبق وصف ابو محمد العدنانی شرارت پیشه های سیکولار هستند، تکفیر نمی کند.

تنظیم دولت اسلامی، القاعده را پیروی مذهب «جهمی» می داند و مدعی است که القاعده از تکفیر مسلمانانی که با مرتکب شدن بعضی اعمال از دین خارج شده اند، به غرض نفی تهمت از خود مبنی بر این که که القاعده مسلمانان را تکفیر و به علت اختلاف آراء دست به کشتار آن ها می زند، پرهیز می کند.

لندن، ترجمان‌های افغانستان را بر می‌گرداند

بر اساس گزارش‌ها یک دادگاه در لندن حکم کرده است که قانون منع برگرداندن ترجمان‌های افغانستان لغو شده و افرادی که با نیروهای بریتانیایی کار می‌کردند، دوباره به کشورشان باز خواهند گشت.

بر بنیاد قانون پیشین بریتانیا درباره پناهنده شدن ترجمان‌های افغانستان، آنان به دلیل نامن بودن کشورشان در بریتانیا می‌مانند. این حکم در حالی صادر می‌شود که پس از پایان مأموریت نظامی ناتو در افغانستان، کشورهایی که در افغانستان سرباز داشتند؛ اعلام کردند افغانستانی‌هایی که به عنوان ترجمان با آنان کار کرده‌اند، می‌توانند از افغانستان خارج شوند.

امریکا، بریتانیا، آلمان، اتریش و استرالیا کشورهایی هستند که بیشترین رقم شهروندان افغانستان را با ویزای ویژه ترجمان‌ها به عنوان پناهنده پذیرفته‌اند.

صدها تن از باشندگان کشور در جریان سیزده سال جنگ ناتو در افغانستان، در بخش‌های مختلف به ویژه ترجمانی با نیروهای خارجی کار کردند.

شورای علمای غرب افغانستان بر علیه افراط‌گرایان اعلام جهاد کرد

رئیس شورای اخوت اسلامی هرات افزود: «در این اواخر کسانی پیدا شده‌اند و بر علیه مذاهب سخنانی را گفته‌اند و این رفتارها برای علمای دینی غیرقابل تحمل است.»

وی افزود: «این افراد آمده و گفته‌اند که مذهب و تصوف، مانع پیشرفت اسلام می‌شود و این در حالی است که در افغانستان دو مذهب حنفی و جعفری مورد تأیید و تبعیت مردم است.»

وی در ادامه بیان کرد: «این صحبت‌ها بود که واکنش صریح مولوی خداداد صالح، رئیس شورای علمای غرب افغانستان را در پی داشت و بر علیه آنها اعلام جهاد کرد.»

آقای آخوندزاده افزود که می‌بایستی با وحدت و انسجام شیعه و سنی، مشت محکمی بر دهان وهابیت و سلفیت وارد آورد.

این روحانی در ولایت هرات همچنین تأکید کرد که مردم افغانستان و بخصوص ولایت هرات دارای آگاهی و درک خوبی از واقعیت‌ها هستند و هیچگاه فریب چنین سخنانی را نمی‌خورند.

شورای اخوت اسلامی هرات متشکل از سران علمای دینی تشیع و تسنن است.

این شورا توانسته تا با تشکیل جلسات مشترک، بسیاری از سوء تفاهات و سوء تعبیرهای عقیدتی موجود در میان مردم را حل کرده و مانع بروز اختلاف‌ها شود.

مسئولان شورای علمای غرب افغانستان می‌گویند که رئیس شورای علمای غرب افغانستان، در برابر هرگونه افراطیت و تندروی اعلام جهاد کرده است.

مولوی سید احمد آخوندزاده، رئیس شورای اخوت اسلامی و از اعضای شورای علما به خبرگزاری جمهور گفت که رئیس شورای علمای غرب افغانستان بر علیه کسانی که تندروی می‌کنند و در صدد هستند تا مذهب را باطل اعلام کنند، فرمان جهاد داده است.

به بیان وی، افغانستان و بخصوص ولایت هرات هم اکنون در وحدتی همه جانبه میان مذاهب به سر می‌برد و این ناشی از تلاش‌های سران علمای دینی می‌باشد.

دفتر اتحادیه اروپا در افغانستان:

همگام با دولت افغانستان با فساد مبارزه می‌کنیم

مسئولان در اتحادیه اروپا حین برگزاری کمپاین مبارزه با فساد در ۲۰۱۶ می‌گویند که از این پس آن‌ها نیز همگام با حکومت در پی ریشه‌کن کردن فساد در افغانستان هستند.

این نهاد هدف از برگزاری این کمپاین را آگاهی‌دهی به شهروندان افغانستان در مبارزه با فساد و هماهنگی و حمایت از اقدام‌های نیرومند دولت در برابر این پدیده عنوان کرده است.

تأثیر فساد بر ثبات جامعه، فساد در نظام عدلی و قضایی، منابع طبیعی و چگونگی عملکرد شهروندان در برابر این پدیده از جمله نکات مهم این کمپاین یاد شده‌اند.

فرانس مایکل میلین، نماینده ویژه و رئیس هیأت اتحادیه اروپا در افغانستان می‌گوید که فساد همه روزه ثروتمندان را ثروتمندتر و فقیران را فقیرتر می‌کند. او از فساد به عنوان تهدیدی جدی در برابر بقای کشور یاد می‌کند و می‌گوید، این پدیده حتی دستاوردهای یک دهه گذشته را با خطر نابودی روبه‌رو کرده است.

آقای میلین حین راه‌اندازی این کمپاین می‌افزاید که دولت به تنهایی از عهده ریشه‌کن کردن این پدیده برآمده نمی‌تواند و هر شهروند باید نقطه پایانی برای ادامه فساد باشد.

به گفته رئیس هیأت اتحادیه اروپا یکی از بدهای دیگر کمپاین مبارزه با فساد در سال ۲۰۱۶، افشاکاری فساد و جلوگیری از رشد این پدیده توسط شهروندان و رسانه‌ها است.

در خبرنامه‌یی که این اتحادیه منتشر کرده آمده است، تا یک سال آینده که جامعه جهانی حمایت خود را از افغانستان به بررسی می‌گیرد، دولت باید پیشرفت‌هایی را در زمینه مبارزه با فساد به نمایش بگذارد.

افغانستان به دور بعدی جام جهانی کریکت صعود کرد

دوش از بازی حذف شد و پس از او، نبی عیسی خیل و سمیع‌الله شینواری به ترتیب با به دست آوردن ۵۰ و ۴۰ دوش دیگر بازیکنان مطرح این بازی بودند. با این که زمبابوه بازی را خوب آغاز کرد، اما با از دست دادن تمام بازیکنانش تنها توانست ۱۲۸ دوش را به دست بیاورد.

افغانستان در دور بعدی بازی‌ها با سریلانکا، آفریقای جنوبی، انگلستان و ویست اندیز بازی خواهد کرد. افغانستان در مرحله بعدی در کنار ۱۰ ابرتیم جهانی کریکت بازی می‌کند.

این پیروزی در حالی صورت می‌گیرد که تیم ملی کرکت زمبابوه عضویت کامل شورای بین‌المللی کریکت را دارد و در ردیف تیم‌های درجه اول جهان قرار دارد، اما تیم کرکت افغانستان از جمله تیم‌های رده دوم است و به گفته رئیس اجرایی فدراسیون کریکت، پیروزی یک تیم درجه دو در برابر تیم‌های درجه اول در چنین رقابت‌ها بی‌پیشینه بوده است.

بازی را نخست افغانستان آغاز کرد و در ۲۰ آور، ۱۷۸ دوش را برای تیم حریف هدف قرار داد. شهزاد محمدی در ۳ آور نخست با به دست آوردن ۴۰

بازیکنان کریکت کشور با شکست زمبابوه در رقابت‌های ۲۰ آور جام جهانی کریکت با موفقیت به دور دوم این رقابت‌ها راه پیدا کردند.

رابطه چین و طالبان برهم خواهد خورد

پیشنهاد کمک نظامی مقامات ارشد چین به افغانستان ممکن است روابط پکن با طالبان را خراب کند و بر مذاکرات صلح این کشور نیز تأثیر گذارد.

به گزارش وال استریت ژورنال، مقامات چینی به دولت افغانستان پیشنهاد کمک نظامی به ارزش حدود ۷۳ میلیون دلار کرده‌اند.

فانگ فونگ هوی رئیس ستاد مشترک چین در سفر هفته گذشته به کابل در دیدار با اشرف غنی رئیس جمهور این کشور ابراز امیدواری کرد که همکاری‌های دو کشور در زمینه امنیت و مبارزه با تروریسم تقویت شود.

سخنگوی وزارت دفاع افغانستان بدون اشاره به جزئیات کمک‌های چین نیز گفته که فهرست خواسته‌های افغانستان ممکن است سلاح‌های سبک، قطعات هواپیما و یونیفورم باشند.

چین از لحاظ تاریخی کمک نظامی زیادی به افغانستان انجام نداده است و بیشتر کمک‌های خود را به مسایل بشردوستانه و اقتصادی متوسط محدود کرده است. بنابراین وقتی چین پیشنهاد کمک نظامی می‌کند، پکن این گونه کمک‌ها را به آموزش و تدارکات محدود می‌کند نه انتقال سلاح‌های تهاجمی.

اما انجام ندادن کمک نظامی قابل توجه، نشان‌دهنده عدم نگرانی چین در مورد امنیت افغانستان نیست. پکن نگران است که بی‌ثباتی در افغانستان پناهگاه امنی برای گروه «اویغور»ها فراهم آورد حتی اگر خشونت در افغانستان به چین نیز سرایت نکند، می‌تواند چشم انداز کمر بند اقتصادی جاده ابریشم چین را به مخاطره اندازد.

لی کی جیانگ نخست وزیر چین در نشستی با حضور نمایندگان از منطقه خودمختار سین کیانگ اویغور، در حاشیه اجلاس سالانه کنگره ملی خلق، خاطرنشان کرد که سین کیانگ برای اوضاع کلی این کشور از اهمیت استراتژیک زیادی برخوردار است.

نخست وزیر چین نمایندگان سین کیانگ را تشویق کرد که به منظور تحکیم پایه و اساس ثبات دوامدار، به این ایالت توسعه بیشتری بدهند.

با این حال، استراتژی چین برای حصول اطمینان از ثبات در افغانستان تاکنون حمایت دیپلماتیکی این کشور از صلح میان حکومت کابل و طالبان بوده است.

پکن با اعمال فشار بر پاکستان برای تشویق طالبان به شرکت در گفت‌وگوهای صلح امیدوار است که سرانجام راه‌حلی از طریق گفت‌وگوها حاصل شود که بر اساس آن طالبان با ادغام در نظام سیاسی سلاح بر زمین گذارند.

اما مذاکرات صلحی که چین از آن حمایت می‌کند، از تلاش‌های گذشته در مورد برقراری صلح در افغانستان موفق‌تر نبوده است. گفت‌وگوهای سال گذشته به طور ناگهانی به دلیل اعلام خبر مرگ ملا عمر به تعویق افتاد و طالبان اعلام کرد که برنامه‌ای برای شرکت در گفت‌وگوهای مجدد ندارند.

وعده کمک‌های نظامی به افغانستان به احتمال بسیار، پاسخ چین به عدم موفقیت مذاکرات صلح دولت کابل و طالبان است که اکنون آن را ترجیح داده است. وقتی مسئله مبارزه با تروریسم در خارج از چین مطرح می‌شود، استراتژی این کشور کمک به تقویت توانایی‌های دولتهای در معرض خطر است که پیشنهاد اخیر فانگ به افغانستان نیز به نظر می‌رسد بر اساس این طرح باشد.

اما وقتی پای افغانستان در میان است، چین باید توازن ظریفی را رعایت کند مبنی بر این که شاید کمک نظامی این کشور به دولت کابل بر روابط پکن با طالبان تأثیر منفی بگذارد و روند صلح افغانستان را به مخاطره اندازد.

فیسبوک نامه

یعقوب بیستا

پیشنهاد نوروزی!

می‌گوییم ما تاریخ پنج هزار ساله داریم، (می‌گوییم بهتر بود نمی‌داشتیم و اکنون به گفتهٔ نیچه در درون یک فرهنگ شاد زنده‌گی می‌کردیم؛ فرهنگ مرده‌پرستی و ناشاد و خشن را چه کنیم!)؛ اگر این تاریخ را داریم، یکی از نشانه‌های خوب آن جشن نوروز است، اما به نوروز ارج نمی‌گذاریم و برای جشن نوروز هیچ تعطیلی و رخصتی در نظر گرفته نشده است؛ بنابر این، بیاییم از دولت تعطیلی و رخصتی چند روزه را برای بزرگداشت از جشن نوروز بخواهیم!

می‌گوییم در حوزه تمدنی منطقه و حوزه کشورهای نوروزی، ما در قلب این حوزه قرار داریم و جمشید شاه بلخ نخستین بار جشن نوروز را برگزار کرد، اما بحث ارج‌گذاری نوروز که پیش می‌آید، با پس می‌کشیم، درحالی که برگزاری جشن نوروز در ایران و تاجیکستان چند هفته برگزار می‌شود، ما فقط یک روز برای نوروز داریم، حداقل یک هفته باید برای نوروز داشته باشیم!

وحید عمر

**ز در اغیار و از دیوار سنگ یار می‌آید
بلای دردمندان از در و دیوار می‌آید**

شنیدم بیست پیکر بی‌جان دیگر هم از ترکیه به افغانستان رسیدند. این سفر دشوار هموطنان ما که از خطر مرگ و گرسنه‌گی به آرزوی دست‌یافتن به بهشت موعود روانه غرب می‌شوند آهسته آهسته تبدیل به فاجعه می‌شود.

من در حد خود با استفاده از نفوذ کم و زیادی که در میان جوانان دارم، تلاش کرده‌ام تا مردم را از خطرات این سفر نامراد آگاه سازم ولی می‌دانم کافی نیست. می‌خواهم جز یک برنامه جامع‌تری باشم که برای بلند بردن آگاهی هموطنان ما از خطرات این سفر دشوار راه‌اندازی شود. باید کاری بکنیم. هر کی طرح بهتری دارد بگوید تا وارد اقدام شویم.

شفیق الله شفیق

جاده مرگ را امن بسازید!

از هفت سال بدین‌سو منطقه‌ی شش‌گانه (شش گار) الی سیدآباد میدان وردگ در شاره‌ها غزنی کابل که در واقع طول آن بیش از ۳۰ کیلومتر نمی‌انجامد، از ناامن‌ترین مسیر پنداشته می‌شود که پیوسته از شهروندان غزنی و سایر ولایت‌های جنوب و غرب کشور قربانی می‌گیرد. اغلب بازرگانان، کارمندان حکومتی و فعالان مدنی از این منطقه اختطاف می‌شوند. درحالی‌که نیروهای امنیتی غزنی همواره ابراز آماده‌گی کرده‌اند که در امن‌سازی این مناطق، ولایت میدان وردگ را کمک کنند. اما تاکنون نهادهای امنیتی در کابل نتوانستند عملیات پاک‌سازی را در این مناطق هماهنگ بسازند.

روح الله حقجو

بشاید تا رستگار شوید:

طبق اخبار رسیده از مدیران داخلی دانشگاه کابل، ۵۳ نفر از استادان دانشگاه مرکزی کابل به تقاعد سوق داده شدند. دوستانی که مدرک ماستری یا دکتری دارند، می‌توانند در حال حاضر، برای جای‌گزین شدن اقدام کنند. خبر فوق، فرصتی‌ست برای نوعی تحول در دانشگاه کابل و اقدامی به سوی جوان‌گرایی در این نهاد. این مرکز علمی، در پاسخ‌گویی به مطالبات علمی جوانان و جامعه علمی کشور ناتوان بوده و دلیل آن نیز، فرسوده‌گی و عدم تعدیل و تحول در کادر انسانی و کریکولوم درسی‌اش است. موانع زیادی برای حضور اساتید تحصیل کرده و شایسته در دانشگاه کابل موجود است، اما این بدین معنا نیست که هیچ فرصتی برای تلاش، مغتنم شمرده نشود. درسی که شهید مزاری به ما داد این است که از هر رخدادی در جامعه می‌توان برای پی‌ریزی یک جامعه نو با ساختاری نو اقدام کرد. اگر هدف، اصلاح و ایجاد یک شکاف میان گذشته فرسوده و آینده عادلانه باشد، باید به رغم تمام چالش‌ها، اقدام و تلاش کرد.

عبید مهدی

یکی از اشتباهات عام بین سیاستگران، سو تفاهم بین «جلب توجه» و «جلب احترام» است. شاید بتوان با داشتن امکانات مالی فراوان، در شهر و محافل سیاسی مردم را متوجه خود ساخت؛ اما اینکار قطعاً به معنای جلب احترام مردم نیست. جلب احترام بیشتر بر می‌گردد به شخصیت، دانش، هنر تأمین ارتباط، رفتار، صداقت، یکرنگی، پاکی، سخاوت و سایر مشخصات و سجایای بلند انسانی یک انسان.

در صورت داشتن توانایی برای جلب احترام، موضوع جلب توجه کم رنگ می‌بازد و اهمیتش پایین می‌آید. خیلی شنیده‌ایم که گفته‌اند، اگر یک سیاست‌مدار از وضعیت خوب مالی برخوردار نباشد، حرفش شنیده نمی‌شود؛ می‌پذیرم که پول به عنوان یک ابزار مهم در کار سیاسی به کار می‌رود؛ ولی در نهایت «ابزار» است نه «اصل». از رهبران بزرگ بشر در طول تاریخ، شمار کمی «پول‌دار» بوده‌اند. به زنده‌گی پیامبران، دانش‌مندان، فیلسوفان، مخترعین، هنرمندان، برنده‌گان جایزه نوبل، رهبران آزادی‌بخش و غیره توجه کنید. به عبارت دیگر می‌توان گفت که در طول تاریخ تعداد کمی از ثروتمندان توانسته‌اند در یک کار مهم فکری، علمی، ملی و یا عقیدتی تأثیرگذار و «رهبر» باشند. رهبران جامعه و سیاست‌گران بزرگ، از ثروت و ثروت‌مند در جهت تطبیق برنامه‌ها، به عنوان یک ابزار استفاده کرده‌اند.

اردوغان رسماً دادگاه قانون اساسی ترکیه را تهدید کرد

رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهور ترکیه روز گذشته در سخنانی تأکید کرد: رأی دادگاه قانون اساسی ترکیه برای آزادی ۲ روزنامه‌نگار بازداشتی، یک اقدام علیه کشور بوده است.

او نسبت به تکرار چنین اقداماتی از سوی دادگاه قانون اساسی هشدار داد و گفت: تکرار چنین اقداماتی می‌تواند ماهیت وجودی چنین دادگاهی را زیر سوال ببرد.

دادگاه قانون اساسی ترکیه که یکی از محدود نهادهای دولتی است، هنوز تحت کنترل کامل اردوغان در نیامده است، حکم آزادی سردبیر روزنامهٔ جمهوری و رئیس دفتر انکاری این روزنامه را پس از ۳ ماه بازداشت صادر کرده است.

این روزنامه‌نگار از زندانی در استانبول آزاد شدند. دادگاه قانون اساسی ترکیه اعلام کرده است که حقوق این ۲ روزنامه‌نگار نقض شده است. آن‌ها از ماه نوامبر تاکنون به اتهام افشای اخباری مربوط به ارسال سلاح توسط ترکیه برای تروریست‌های سوری بازداشت شدند. اردوغان گفت: این نهاد، با دخالت رئیس و برخی اعضای آن، از اتخاذ تصمیمی که علیه کشور و مردم بوده، خودداری نکردند، آن هم در خصوص موضوعی که یکی از بزرگ‌ترین حملات علیه ترکیه بوده است.

اردوغان بیان کرد: امیدوارم دادگاه قانون اساسی بار دیگر تلاشی برای اتخاذ چنین تصمیماتی انجام ندهد، چرا که مشروعیت و موجودیت خود را زیر سوال خواهد برد.

اردوغان متهم است که به بهانه اظهارات توهین‌آمیز، مخالفان خود را سرکوب و زندانی می‌کند.

روسیه:

برای امریکا خطر آفرین نیستیم

ماریا زاخارووا، سخنگوی رسمی وزارت امور خارجه روسیه در کنفرانس مطبوعاتی هفته‌گی خود گفت: روسیه هیچ‌گاه برای امریکا خطری نبوده و خطری هم به وجود نخواهد آورد.

او افزود: روسیه برای امریکا به عنوان دولت یا ملت این کشور هیچ‌گاه خطر به وجود نیاورده است، نمی‌آورد و نخواهد آورد.

این مقام روسی اظهار کرد: شاید مسأله این باشد که ندانند روسیه و امریکا در کجا قرار دارند. شاید آن‌ها فکر می‌کنند هم مرز هستیم و به شدت تهدید می‌کنیم. شاید این‌که چرا آن‌ها همواره این برگه را در دست دارند، در این نهفته باشد.

روسیه و غرب به ویژه امریکا بر سر برنامهٔ گسترش حوزهٔ نفوذ سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، اختلاف نظرهای شدیدی دارند که به تنش، تهدید و هشدارهای نظامی متقابل نیز کشیده شده است.

روسیه تاکنون بارها نسبت به ادامهٔ طرح گسترش حوزه ناتو به سمت مرزهای این کشور و تلاش برای جذب جمهوری‌های سابق اتحاد جماهیر شوروی هشدار داده و اعلام کرده است، در صورت لزوم با استقرار سامانه‌های موشکی راهبردی هسته‌یی اسکندر و استقرار بمب افکن‌های قاره پیمای در مناطق مرزی، با غرب مقابله خواهد کرد.

ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو نیز روسیه را به تلاش برای ایجاد تفرقه بین کشورهای عضو ناتو متهم کرد.

زاخارووا پنجشنبه گذشته نیز از اظهارات ضدروسی اشتون کارتر، وزیر دفاع امریکا که خواستار حفظ فشار بر روسیه شده بود، به شدت انتقاد کرد.

او با صدور بیانیه‌یی اعلام کرد: اشتون کارتر اخیراً چندین بار طی اظهاراتی بر لزوم حفظها بر روسیه و اقدامات بازدارندهٔ این کشور در اروپا تأکید کرد و این‌گونه اظهارات به رویه معمول رئیس پنتاگون تبدیل شده است.

مقام روسی ادامه داد: این فرد تقریباً هر روزه به هر بهانه‌یی خواستار فشار بر روسیه می‌شود و مسکو را به کسترش خصومت متهم می‌کند که این‌گونه ادعاها برای انتقاد بی‌اساس و تلاش برای معرفی روسیه به عنوان دشمن هدف‌گیری مطرح شده و کاملاً غیرقابل قبول است.

پیتر شگرت به افغانستان برگشت

پیتر شگرت سرمربی تیم ملی فوتبال افغانستان صبح دیروز شنبه وارد کابل شد.

شگرت که نزدیک به یک ماه پیش پس از کسب نایب قهرمانی در رقابت‌های جنوب آسیا به کابل برگشته بود، برای دعوت و دیدار با بازیکنان افغانستانی راهی اروپا شد تا چهره‌های جدید را به تیم ملی فوتبال افغانستان دعوت کند.

پیتر در جریان این سفر از مجیب جمالی، شریف محمد و ولید ایماق برای حضور در تمرینات تیم ملی دعوت به عمل آورد.

سرمربی کروات تیم ملی، صبح روز شنبه دوباره به افغانستان برگشت تا زمینهٔ آماده‌سازی سفر تیم ملی برای اردوی قطر را فراهم سازد.

گفته می‌شود به زودی کابل میزبان کمپ تمرینی برای بازیکنان داخلی خواهد بود.

رافا بنیتس با اخراج مک‌لارن

سرمربی نیوکاسل شد

با اخراج استیو مک‌لارن، رافا بنیتس سرمربی اسپانیایی پیشین رئال مادرید سرمربی جدید نیوکاسل شد.

بنیتس که سابقهٔ حضور در باشگاه‌های رئال مادرید، چلسی، لیورپول و ایپتیر میلان را دارد، در حالی هدایت نیوکاسل را به عهده گرفت که این تیم ۱۰ امتیاز تا منطقهٔ امن جدول در لیگ برتر فوتبال انگلستان فاصله دارد.

بنیتس ۵۵ ساله قراردادی ۳ ساله با نیوکاسل امضا کرد و کادر فنی خودش را نیز به نیوکاسل آورد. فابو پیچیا، فرانسیسکو دی‌میگل مورنو و آنتونیو گومس پرس، این مربی اسپانیایی را در هدایت نیوکاسل یاری می‌کنند.

بنیتس، جنوری گذشته و پس از ۷ ماه حضور در رئال مادرید اخراج شد.

استیو مک‌لارن، سرمربی نیوکاسل پس از این که تیمش توانست تنها در ۶ مسابقه از ۲۸ بازی لیگ برتر فوتبال انگلستان پیروز شود، اخراج شد.

او که سابقه مربی‌گری تیم ملی فوتبال انگلستان را نیز دارد، عملکرد موفقی در این تیم نداشت و نیوکاسل در حال حاضر با ۲۴ امتیاز در رتبه نوزدهم لیگ برتر است.

مک‌لارن و تیمش شنبه گذشته و به دنبال شکست ۱-۳ مقابل بورنموث در ورزشگاه خانگی سنت‌جیمزپارک هو شدند. این سومین شکست متوالی این تیم در لیگ برتر بود.

سرمربی سابق تیم ملی انگلستان جون گذشته و پس از این‌که نیوکاسل در آخرین روز لیگ برتر نتوانست از سقوط به دسته پایین‌تر فرار کند، قراردادی ۳ ساله با این تیم امضا کرده بود.

انتقاد اوباما از موجودیت طفیلی‌ها در میان متحدان امریکا

منبع: نیویورک تایمز

مترجم: ع الهام

رییس‌جمهور باراک اوباما معتقد است که عربستان سعودی یکی از مهمترین متحدان ایالات متحده در خاورمیانه باید تقسیم منطقه با رقیب خود ایران را بیاموزد و این که هر دو کشور در شعله‌ور ساختن جنگ‌های نیابتی در سوریه، یمن و عراق مقصر هستند. طی یک سلسله مصاحبه‌ها با مجله اتلانتیک که روز پنجشنبه از چاپ برآمد، آقای اوباما گفت که یک تعداد از متحدان امریکا در خلیج فارس و همچنان در اروپا ۱ طفیلی‌هایی هستند که مایل اند پای ایالات متحده را به مناقشه‌های فرقه‌بی بکشاند که به منافع ایالات متحده ارتباط چندانی ندارد. او نسبت به سعودی‌ها که در نتیجه توافق هسته‌یی آقای اوباما با ایران در معرض تهدید واقع شده‌اند همدردی چندانی نشان نداد. آقای اوباما به جفری گولدربرگ خبرنگار ملی مجله متذکره گفت: سعودی‌ها باید یک راه موثر را برای تقسیم منطقه و بیابند و نوعی صلح نسبی را حاکم سازند. اوباما گفت: «حمایت از آن‌ها در برابر ایران بدین معناست که ما باید وارد منطقه شده نیروی نظامی مان را برای مجازات آنها استفاده کنیم که این نه به نفع ایالات متحده و نه به نفع خاورمیانه است.» دلگیری اوباما از اکثریت دنیای عرب مساله تازه‌یی نیست اما به ندرت در این مورد چنین رک و پوست کنده حرف زده است. او توضیحات خود را به حساب تلاش‌های وسیعتر خویش برای بیرون کردن ایالات متحده از مرداب خونین خاورمیانه گذاشت تا کشورش بتواند بیشتر روی نقاط به سرعت در حال شوکوفایی و امید بخش مانند آسیا و امریکای لاتین متمرکز سازد. او با اشاره به افراد جوان در آن نواحی گفت اگر با آن‌ها صحبت نمی‌کنیم به خاطر آن است که صرف کوشش داریم تا دریابیم که چگونه بخش‌های پوچ‌گرا و بد اندیش جامعه بشری را از بین ببریم یا آن را تحت کنترل در آوریم. آقای اوباما همچنان گفت که حمایت وی از مداخله نظامی ناتو در لیبیا یک اشتباه ناشی از برداشت نادرست او از این امر بود که فرانسه و بریتانیا بار بیشتر این عملیات را بردوش خواهند گرفت. او قاطعانه از موقف خویش مبنی بر عدم تفیظ خطوط سرخ در برابر بشار اسد رییس‌جمهور سوریه دفاع کرد در حالیکه به نقل از مجله اتلانتیک جوابی را به معاون رییس‌جمهور اوباما ابراز داشت که «کشورهای بزرگ بلوف نمی‌زنند.»

رییس‌جمهور اوباما انتقادها را در خصوص این که برای مقاومت در برابر تجاوز ولادیمیر پوتین در اوکراین باید اقدامات بیشتری انجام می‌داد رد کرد. آقای اوباما گفت که به عنوان همسایه روسیه اوکراین نسبت به ایالات متحده به آقای پوتین اهمیت بیشتر دارد. این بدان معناست که در هر نوع تقابل نظامی میان غرب و مسکو روسیه «برتری رویه تزیید» را بر آن کشور وابسته سابقه خود حفظ خواهد کرد. واقعیت اینست که اوکراین که یک کشور غیر ناتو است بدون در نظر داشت آنکه ما چه اقدامی میکنیم در برابر برتری نظامی روسیه آسیب پذیر خواهد بود. این یک مثال است که ما در چه مورد باید بسیار واضح باشیم، منافع مهم ما کجا است و بخاطر چه چیزی به جنگ میرویم. آقای اوباما که معمولاً با آقای گولدربرگ در مورد اسرائیل و ایران صحبت میکرد با وی همنظر بود

که پیشرفت چندانی صورت نگرفته است. تصویر حاصله از مصاحبه های آقای اوباما نشاندهنده آشکار ناخوشنودی رییس‌جمهور از دستگاه سیاست خارجی واشنگتن است که به گفته او مساله حفظ اعتبار ریاست جمهوری حتی به قیمت کشانده شدن به ماجراهای نظامی غیرعقلانه بر آن غلبه کرده است. آقای اوباما گفت در واشنگتن یک کتاب موجود است که روسای جمهور باید از آن پیروی کنند.» و این کتاب پاسخ‌هایی برای وقایع گوناگون را توصیه میکند که متمایل به راه حل‌های نظامی است. رییس‌جمهور در ادامه گفت این همنظری به تصامیم بد می انجامد. در وسط چالش‌های بین‌المللی مانند سوریه اگر توصیه‌های آن کتاب را پیروی نکنی به سختی مورد داوری قرار

یک متفکر سیاست خارجی قالب کند. او گفت از شما توقع دارم تا من را بخاطر اعتقاد مبنی بر اینکه ما قادر نیستیم در همه حالات تمام مصیبت‌های جهان را برطرف سازیم واقعگرا خطاب کنید. اما در ادامه خود را یک انترناسیونالیست و یک ایدئالیست خواند. در عین حال آقای اوباما از اینهمه توقعات و تقاضاها که برشانه‌های ایالات متحده گذاشته شده است خسته به نظر میرسد. او گفت طفیلی‌ها من را خشمگین میسازند. در خصوص عملیات لیبیا او فرانسه و بریتانیا را در آن دسته بندی قرار داد. او گفت نخست وزیر دبیوید کامرون به سایر موضوعات معطوف شد و رییس‌جمهور نیکولاس سارکوزی میخواست پروازهایی را در عملیات هوایی در لیبیا به عهده داشت همه جا

توصیه جنرال کمپبل به واشنگتن

همزمان با تلاش‌های نیروهای افغان برای دفع اقدامات شبه نظامی طالبان، جنرال جان کمپبل که تا هفته گذشته فرماندهی ائتلاف نیروهای ناتو در افغانستان را به عهده داشت فعالیت نظامی وسیع‌تر نیروهای امریکایی در افغانستان را توصیه کرد.

به گزارش خبرنگار روتترز، جنرال جان کمپبل، فرمانده نیروهای امریکایی در افغانستان به قدرت‌های ویژه‌ای که وی از دولت واشنگتن پیش از استعفاش به عنوان بخشی از گذار مرسوم رهبری درخواست کرد، اشاره‌ای نکرد.

جنرال جان کمپبل به گروهی از خبرنگاران در پنتاگون گفت: من خواستار نیروهای بیشتر نیستم. تنها راهی که می‌توان بر این جنگ تاثیر گذاشت تغییر بالقوه برخی اختیاراتی است که داریم. این اختیارات باید شامل این مسائل که به چه اهدافی می‌توانیم حمله کنیم، به چه اهدافی نمی‌توانیم حمله کنیم، در چه سطحی می‌توانیم آموزش، مشاوره و کمک ارائه دهیم، می‌باشد. در نتیجه من خواستار برخی اصلاحات هستم.

وی افزود: جنرال جان نیکلسون که جایگزین من شده‌اند نیز این مساله را بررسی خواهند کرد.

جنرال جان کمپبل نسبت به طولانی بودن روندهای بروکراتیک پشت تصمیم‌گیری‌ها در واشنگتن ابراز ناامیدی کرد؛ مساله‌یی که دیگر روسای پنتاگون از جمله سه وزیر دفاع سابق دولت باراک اوباما، رییس‌جمهور امریکا نیز به آن اشاره کردند.

وی گفت: اما باید به شما بگویم هر زمان که به سراغ باراک اوباما رفته‌ام به نتیجه‌یی که به دنبال آن بودم رسیده‌ام.

همزمان با پیشروی‌های شبه نظامیان طالبان، حضور داعش در افغانستان و افزایش تلفات در بین نیروهای امنیتی افغان، اوباما از زمان ورود جنرال کمپبل در افغانستان در سال ۲۰۱۴ میلادی برخی از برنامه‌های خروج نیروهای افغانستان را کنار گذاشته است.

دولت اوباما همچنین به نیروهای امریکایی اختیارات بیشتری برای نابودی تروریست‌های داعش در افغانستان داده که به گفته جنرال کمپبل تعداد آنها بین ۱۰۰۰ تا ۳۰۰۰ تروریست است.

جنرال جان نیکلسون، جانشین کمپبل جنگی را به ارث می‌برد که در آن نیروهای امنیتی افغانستان و ۱۳ هزار نیروی بین‌المللی باقیمانده در این کشور به مقابله با شبه نظامیانی می‌پردازند که برای به دست آوردن کنترل یک سوم افغانستان رقابت می‌کنند.

کمپبل هم‌چنین تصریح کرد: حتی با وجود اختیارات جدید عملکرد و نقش نیروهای افغانستان کم‌رنگ نخواهد شد.

جار بزند حال آنکه ما تمام سیستم‌های دفاع هوایی را از بین برده بودیم. صرف در مورد تهدیدهای ناشی از دولت اسلامی، آقای اوباما بعضی پرسش‌ها را مطرح کرد. او دولت اسلامی عراق و شام را به «سواران تاریک» در فلم بتمن تشبیه کرد. آقای اوباما گفت خاورمیانه به گوتام یک شهر فاسد میماند که توسط یک دسته از جنایتکاران اداره میشود. بعد جوکر وارد میشود و تمام شهر را به آتش میکشد. به قول آقا اوباما دولت اسلامی همان جوکر است. اما آقای اوباما تصدیق کرد که فوراً بعد از حملات پاریس و سان برناردو در کالیفرنیا، به قدر کافی به امریکایی‌ها اطمینان نداد که او خطر را درک میکند و با آن مقابله میکند. او گفت هر رییس‌جمهور توانمندی‌ها و ضعف‌های خود را دارد و هیچ شکی نیست که اوقاتی بوده که من به قدر کافی رعایت احساسات و عواطف و سیاست‌ها را در تبیین اینکه چه میکنیم و چطور آنرا انجام میدهم نکرده‌ام.

میگیری حتی اگر دلایل خوب هم داشته باشی.» هرچند لحن آقای اوباما درون‌نگرانه بود او به یک حدس و گمان پرداخت. او این ادعا را رد کرد که ناکامی وی در تفیذ خطوط سرخ در سوریه و یا سکوت اش در مورد استعمال نیروی نظامی، روسیه را جسور ساخته است. اوباما گفت آقای پوتین در سال ۲۰۰۸ در دوران ریاست جمهوری جورج دبلیو بوش بالای گرجستان تجاوز کرد در حالیکه ایالات متحده امریکا ۱۰۰۰۰۰۰ سرباز خود را در عراق مستقر کرده بود. همینطور آقای اوباما انتقادات در مورد اینکه وی در برابر تجاوز چین در دریای جنوبی اقدامات کافی انجام نداده را رد کرد. کشور چین در آن ناحیه مصروف ساخت تاسیسات نظامی در جزایر و شناورها میباشد اما فلیپین و سایر همسایگان بالای آن ادعای ازضی دارند. اوباما گفت من کاملاً واضح گفته‌ام که ما باید از یک چنین ضعیف و در معرض تهدید بیشتر بترسیم تا از یک چنین موفق و در حال توسعه.

رییس‌جمهور اوباما نخواست تا خود را بجای